

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

En Sang,

som gaar fra A til D og indeholder en
Formaning til alle Mennesker.

Mel: At levende Gud! jeg betjender for dig.

Alt hvad du begynder min elskende Sjel,
Frygt Herren for Alting saa gaar det Dig vel,
Men sætter Du nogen Tid Tid til din Arm,
Det bliver Dig selv om sider til Harm.

Breid ei din Broder om han sig forser,
Betænk at vi selv er skabt udaf Ler,
Hvi vil Du derfor en Anden bele,
Du ved ei hvad Dig eller Dine kan ske.

Companer og allehaande ryggesløs Pat,
Om demnem Du elsker da tjen' Du Utak;
Thi hvo sig beblander med Mast eller Drav,
Han ædes af Svin for han veed derudaf.

Drik Dig aldrig drukken af Mjød eller Vin,
Thi saadant aarfager Dig snarlig Ruin;
Hvor finder man Armod, hvor finder man Be?
Hos Drankeren findes alt saadant at ske.

Øst Gud og din Næste, men Herren dog mest,
Blandt christelige Dyder er Kjærlighed bedst,
De svigefuld' Hjerter skal aldrig vel gaa;
Thi Falskhed sin Herre paa Halsen skal slaa.

V box 3:70

Fordeel ei din Broder i Kjob eller Salg,
Uloblig Haandtering ei lykkes vel skal,
Hvo Rigdom sig samler af fremmed Mands
Eved, Den Arv kommer neppe til tredje Led.

Giv gjerne den Arme som staar for din Dor,
Gud elsker den Mand, som Barmhjertighed gjor,
En Skilling som gives i Jesu Navn ud,
Skal sættes paa Kente tidobbelt hos Gud.

Sold Venstab med Alle, Gemenstab med Faa;
Thi det er ei Alle man lide kan paa:
Thi Mungen i Taler belover sig sikker og trygg,
Men naar det paagjælder, da vendes dig Ryg.

I hvad Du belover dit Lofte staa fast,
Gak ei fra dit Lofte, det er dig en Vast,
Thi hvo som ei holder sin' Ord og Afsked,
Hans gode Navns Rygte forkleines derved.

Kast Jngen for Næse sin Legems Stavank,
Betænk at os Alle har Synden gjort krank,
Hver drage sit Kors med Taalmodighed saa,
Som Gud og Naturen har lagt hannem paa.

Lad Gjerrighed ikke behage din Mand,
See hvortil skal Penge i Riddingens Haand?
Forbandet saa er da hvert Menneffe slet,
Som nænner ei selver at æde sig mæt.

Misund ei din Broder naar som Du forstaaer,
At Lykken den ham udi Hænderne gaar,
Hvi vil Du see tvært fordi Herren er god,
Du gjør Dig selv derfor daarlig imod.

Naar Nogen, som er af vanvittig Forstand,
Tak Gud som har skabt Dig langt visjer' end han,

Guds Domme de er' uransagelig slet'
Hvad han har gjort kroget det gjør Du ei ret.

Om Gud meddeler Dig Rigdom og Gods,
Lad ikke Begjærlighed være derhos,
Betænk at Du nogen til Verden hid kom,
Og bort skal Du nogen, naar Tiden er om.

Vaakommer din Broder et Fald eller Saar,
Da ræk hannem Haanden, om Du det formaar.
Den Maade der maales med ud til din Ven,
Den samme Staal Dig og tilmaales igjen.

Øvel Dig ikke selv med formegen Omhu,
Gud haver ugivet saameget endnu,
Som han haver givet, vær derfor glad,
Den, som har skabt Munden han stikker vel Mad.

Nos ikke dine egne Belgjerninger ud,
Du gjør Dig dermed ei retfærdig for Gud,
Lad venstre ei vide hvad hoire Haand gjør,
Du gjør som en ærlig Mand sømmer og bør.

Sæt aldrig din Tillid til Fyrsternes Gunst,
Thi Menneffens Anslag de blive omsonst,
Naar Døden den kommer tager Fyrsterne hen,
Hvor vil Du da finde din Guds Hjælp igjen?

Tal intet med mindre Du veed det er sandt,
Det er ikke sageret at fare med Tant;
Thi hvo der befindes med Løgn at omgaa,
Hans Ord kan ei mere til Troen bestaa.

Vær altid forsigtig og klog i din Sag,
Jeg siger Dig Verden er fuld af Bedrag.

Dg et at Tiden faa vanskelig er;
Saa er det fornødent at man sig omseer.

Kantippes*) Vanart lad ei spørges om dig,
Hun førte med Manden Rebellion, Krig;
See Satan, som løber forbistret og vild,
Giv hannem ei Lov at oplade sin Ild.

Huf ikke den Unge, læg Riis paa hans Liv,
Voi Grenen i Tide, for den bliver stiv,
Der ellers Dig viskelig Hjertesorg gjor,
Hvo ageløs lever, han areløs dør.

Bebaath! Gud Fader og Gudernes Gud!
Forfremme dem Alle, som elske dit Bud
Dg Alle, som ere sorte derhen,
O, Herre, for demnem paa ret Bei igjen.

Uvindeligt varer, o Herre! dine Aar,
Du est og den samme som er og som var;
Naar vores jordiske Hus falder ned,
Saa giv os et andet uden Hænder bered.

*) Den vise Sokrates's Hustru.

Trondhjem.

Trykt og tilskjeds i J. L. Sundts Bogtr.